

vil lade Sagen gaa i Udvalg, da heller ikke foretager gjennemgribende Redaktionsændringer i dette Forslag, der maa betragtes som Folkethingets Gjern- dom i Genhold til tidligere Udvalgs Behandling deraf.

J. Andersen: Den ærede sidste Laler havde gjentagende megen Lyft til at examinere Forslagsstillerne, for at faae at vide Grunden til, at dette Forslag er kommet frem nu, da han ikke kunde antage, at man kunde have megen Grund til at vente, at det vilde blive bedre modtaget nu end for tre Aar siden. Det ærede Medlem kunde ikke vente paa at faae Svar, men gav sig i sit sidste Foredrag til at gjaette, hvad Grunden muligvis kunde være. Jeg skal sige det ærede Medlem Grunden til, at Forslaget kommer frem. Det er, at vi ønske Sagen gennemført. Vi have ligesaa god Grund til at ønske det nu som før og have mere Grund til at bringe Sagen frem end tidligere, fordi man egentlig til Dato aldrig har hørt den ærede nuværende Ministers Stilling dertil. Da Forslaget sidst var fremme, udtalte den ærede Minister sig ret velvillig om Tanken dertil, men kun meget kort, og Sagen kom ikke oftere til Behandling i Thinget. Dersom Sagen havde foreligget til anden Behandling, efter at Udvalget havde stillet sine Endringsforslag, havde man været kjendt med den ærede Ministers Stilling. Jeg tror ikke, at der i, hvad den ærede Minister udtalte den Gang, laa nogen Uvillie mod Forslaget. Naar det ærede Medlem ikke kunde omtale denne Sag, uden at gaa tilbage til forrige Samling, tror jeg, det vilde være heldigt, om ærede Medlemmer snart lode denne Samling ligge og ikke talte om den store Tjeneste, man den Gang gjorde Regjeringen; thi den Skade eller Fortræd, som det ærede Medlem gjorde Regjeringen i forrige Samling, har Regjeringen ikke taget megen Skade af. Den stadige Slaaen paa en Tapperhed, som ingen Tapperhed er, tror jeg, man tilsidst vil faae megen liden Interesse for. Det ærede Medlem for Kjerteminde (N. Andersen) var jo ogsaa saa velvillig at love dette Forslag sin Understøttelse; rigtignok opfattede jeg hans Løfte paa den Maade, at han egentlig ønskede, at man skulde faae at se, at Forslaget vilde blive slaaet ihjel i det andet Thing. Ganske vist hørte jeg ham med megen Interesse fremhæve, at han ikke vilde svare Opmaalet, men saa begyndte han netop paa et langt Forsvar derfor. Det ærede Medlem mente, at det havde været heldigere, om vi vare komne med Forslaget tidligere. Det kunde der maasse været Noget i, dersom vi særlig havde gjort Regning paa det ærede Medlems Understøttelse; thi ganske vist ser det ud til, at jo flere Aar der gaar hen, desto mere stiller han sig afgjort imod den Tanke, han i sin Tid selv bragte frem. Forøvrigt kunne Forslagsstillerne have Grund til at være taknemlige for den velvillige

Omtale, der er kommen frem fra de allerfleste Sider. Noget anderledes stiller det sig overfor den ærede Minister. Jeg skal ikke paany komme ind paa disse forskjellige Spørgsmaal, som den ærede Minister reiste, navnlig om Opmaalet o. s. v., da dette er meget fyldestgjørende besvaret; men naar den ærede Minister mente, at det var en saa farlig Sag at røre ved dette Opmaalet, at man endoglaa kom Grundloven for nær derved, saa vil jeg dog sige, at naar man aldrig kom Grundloven for nær paa nogen værende Maade, saa tror jeg nok, at man nogenlunde kunde komme igjennem. Der er adskillige ærede Medlemmer, som have ment, at man hellere end at gaa til en Kommission, som det er foreslaaet i Forslaget, burde have holdt sig til, hvad der kom frem i Udvalgsbetænkningen, i den første Samling, da Sagen var for, nemlig at indføre Herredskapitelstaxter. Jeg skal ganske henstille til Thinget, hvad det maatte finde rigtigst i saa Henseende. Vi have valgt, hvad her er foreslaaet, fordi det er Resultat af en nøie Overveelse i dette Thing. Forslaget om Herredskapitelstaxter kom frem i den første Samling, da Sagen forelaa; men man gif derfra i den næste Samling, og endog de Medlemmer, der vare mest tilbøjelige til at holde derpaa, have dog forladt Tanken, forudsat at man ellers kunde enes om Indførelsen af Kommissioner. Vi have ment, at det var rigtigst at tage det Resultat, der var kommet frem efter den nøieste, gjentagne Overveelse. Er man mere tilbøjelig til at vende tilbage til det gamle Forslag, og tror man navnlig, at man bedre kan føre Sagen igjennem ad den Vej, har jeg for mit Vedkommende Intet derimod at indvende. Det ærede Medlem for Viborg-Umås 4de Balgfreds (Kjær) gjorde navnlig gjældende, at det var meget simplere, og at her havde man et meget sammenfat Massineri, som man kunde undgaa. Det ærede Medlem har vistnok imidlertid overset, at Indførelse af Herredskapitelstaxter forudsætter et ikke saa lille Massineri. Man kunde deraf ganske vist spare paa Lovforslagets Længde; thi det kunde da indskrænkes til 2 eller 3 Paragrafer, men om det vilde blive saa meget nemmere ude i Befolkningen, er et Spørgsmaal. Navnlig maa man jo lægge Mærke til, at naar man gaar den Vej, som det ærede Medlem syntes at foretrække, saa indføres Herredskapitelstaxterne som noget Stedsevarende for dette Formaalets Skyld, medens vi efter vort Forslag kun komme ind paa noget Forbigaaende; thi naar de 10 Aar ere gaaede, skulde den almindelige Kapitelstaxt være den eneste gjældende Regel for denne Omsætning fra Korn til Penge, og dermed vilde det være forbi med hele dette Massineri. Jeg har ganske vist tænkt mig, at dette Forslag, der tidligere har været saa meget drøftet her i Thinget, og hvorved jeg nu i Modsatning til den ærede Minister mener, at der netop er gjort Forsøg paa at tage retfærdigt og billigt Hensyn til alle Sider